

РЕШЕНИЕ

№ 2909

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разглежда докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20231110204480 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-2300070 от 13.03.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на 22-ро СЕУ „Г.С.Раковски“, ЕИК: 000669379, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Недоволен от НП е останало санкционираното юридическо лице, което го обжалва в срок. В жалбата се сочи, че обжалваното НП било незаконосъобразно и неправилно. Наказващият орган не взел предвид изложените от жалбоподателя възражения и част от представените писмени доказателства. Оспорват се констатациите на административния орган, които не отговаряли на фактическата обстановка. Изразява се несъгласие с извода на наказващия орган, че работодателят не бил изпълнил задълженията си в срок относно даденото указание под № 2 в Протокол за извършена проверка от 18.01.2023г., като се излагат съображения в тази насока. Излагат се доводи, че предписанието „работодателят да осигури нормални условия на работа“, не било конкретно и ясно, което не давало възможност да се провери дали неговия адресат е съобразил поведението си с него. С изложените аргументи се иска отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. А., която пледира за отмяна на НП, като излага подробни съображения. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38 от ЗА.

Въззиваемата страна е редовно уведомена и изпраща процесуален представител в съдебно заседание – юрисконсулт Тодоров. В пледоарията си по същество иска съдът да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 18.01.2023г. проверяващи органи при Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ), София извършили проверка за спазване на трудовото законодателство в 22-ро средно

езиково училище (СЕУ) „Георги Стойков Раковски“, гр. София, като след преглед на изискани и представени документи, вкл. списъци от проведени общи събрания на 21.09.2022г. и 27.10.2022г., в които персоналът на училището е декларирал срещу подпис запознаването си с Вътрешните правила за работната заплата, утвърдени със Заповед № 50/26.09.2022г., както и с изменението и допълнението на същите правила, утвърдено със Заповед №218/28,10;2022г. Не били представени доказателства за запознаване с тези вътрешни правила по отношение на един от служителите в училището - Ев. Т. Д.. За извършената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР2302198/18.01.2023г., в който били посочени направените констатации, като на проверяваното лице били дадени задължителни предписания, вкл. под №2 - като работодател да осигури на Ев. Т. Д. нормални условия за изпълнение на работата по трудово правоотношение, за която се е уговорила, като я запознае с Вътрешни правила за работната заплата на 22 СЕУ „Георги Стойков Раковски“, съгласно чл.127, ал.1, т.5 от КТ. Сроктът за изпълнение на даденото предписание бил до 24.01.2023г.

След подаден сигнал от Ев. Т. Д. с дата 25.01.2023г., на 16.02.2023 г., служители на „ДИТ“ – София извършили последваща проверка, за която бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР2305589/16.02.2023г., като било констатирано, че посоченото задължително предписание не било изпълнено. Поради това проверяващите счели, че на 25.01.2023г. е било извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, констатирано на 16.02.2023г., за което свид. Р. В. А. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-2300070/16.02.2023г. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН са постъпили писмени възражения срещу описаното нарушение.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 22-2300070 от 13.03.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на 22-ро СЕУ „Г.С.Раковски“, ЕИК: 000669379, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

По делото не е спорно, а и се установява от приобщените гласни и писмени доказателства - Допълнително споразумение към трудов договор, фишове за начислено трудово възнаграждение, че Ев. Т. Д. е изпълнявала длъжностите „учител“ и „главен счетоводител“ в 22 СЕУ „Георги Стойков Раковски“, гр. София. Същата, видно от представените по делото болнични листове и от показанията на свидетелката Ж.Ст.Д-С., е била в продължителен отпуск поради временна неработоспособност, считано от 05.09.2022 г. до 02.03.2023 г. От представената по делото Длъжностна характеристика за длъжността „главен счетоводител“ в 22 СЕУ „Георги Стойков Раковски“, гр. София, е видно, че едно от задълженията на изпълняващия тази длъжност по т.14 е изготвянето на Вътрешни правила за работната заплата, съвместно с директора на училището.

На 01.09.2022г. била издадена Заповед № 1084 на Директора на 22 СЕУ „Г.С.Раковски“, гр. София, на основание чл.258, ал.1 и чл.259, ал.1 от ЗПУО и във връзка с чл.31, ал.1, т.2, т.3 от Наредба № 15 от 22.07.2019г. на МОН за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти, с която били създадени екипи за отделни дейности свързани с постигане на конкретни цели. Ев. Д. била включена в екип за създаване на вътрешна система за оценка на въздействието на реализирания образователно - възпитателен процес и финансовия ресурс (т.Х от заповедта). Задължение на този екип било изготвянето на актуализация на Вътрешни правила за работна заплата. Ев. Д. била уведомена за изготвената заповед на 01.09.2022г. когато било проведено Общо събрание.

След като Ев. Д. излязла в отпуск поради временна неработоспособност, считано от

05.09.2022 г., били изготвени актуализираните Вътрешни правила за работна заплата на училището, като на проведено общо събрание присъстващите служители на 22 СЕУ „Георги Стойков Раковски“, гр. София били запознати с тях. С молба от 04.10.2022 г., изпратена до 22 СЕУ, гр. София, чрез Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ), Ев. Д. пожелала да бъде запозната с приетите актуализирани Вътрешни правила за работната заплата, като на 19.10.2022г. получила отговор от работодателя си, че ще бъде запозната със същите при явяването ѝ на работа.

На 24.01.2023г. от 22 СЕУ „Георги Стойков Раковски“, гр. София, изпратили писмо чрез ССЕВ до Ев. Д., с която я поканили в канцеларията на училището, за да се запознае с Вътрешните правила за работна заплата.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетели Р. В. А. и Ж.Ст.Д-С., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства – приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

Разглеждането на делото по същество означава, че съдът следва да осъществи цялостна преценка на обосноваността и законосъобразността на акта и наказателното постановление, истинността на обективизираните в тях констатации и направените в тази връзка фактически и правни изводи.

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения. НП е издадено от компетентен административен орган, спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН. Въпреки това съдът констатира, че не е спазено императивното изискване на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. Действително в съставените АУАН и НП се съдържат данни за даденото предписание, неговият срок и моментът, в който същият е изтичал, както и констатация, че предписанието не е било изпълнено. В НП обаче не е отразено, че на 24.01.2023г. жалбоподателят е изпратил писмена покана до Ев. Д. да се запознае с Вътрешни правила за работната заплата. Поканата е била представена от проверяваното лице заедно с писмени възражения с вх. № 23017611 от 22.02.2023г., в които се твърди именно, че г-жа Д. е била поканена в канцеларията на училището с цел запознаването ѝ с актуализираните вътрешни правила. Липсата на описание на това обстоятелство затруднява правото на защита на жалбоподателя, като не създава яснота защо АНО приема, че предписанието не е било изпълнено, доколкото по делото са налице доказателства, че са предприети посочените действия в изпълнението му.

Съдът намира, че посочената липса на описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, представлява съществено процесуално нарушение. Поради изложеното наказателното постановление следва да бъде отменено.

Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал.1, т.1 от КТ контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство и отстраняване на вредните

последници от тях, включително да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. В чл. 415, ал. 1 от КТ е предвидена административнонаказателна отговорност за лице, което не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, което се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.

В случая на жалбоподателя е приложена такава мярка, като са му дадени задължителни предписания като работодател да осигури на Ев. Т. Д. нормални условия за изпълнение на работата по трудово правоотношение, за която се е уговорила, като я запознае с Вътрешни правила за работната заплата на 22 СЕУ „Георги Стойков Раковски“, съгласно чл.127, ал.1, т.5 от КТ. Срокът за изпълнение на даденото предписание бил до 24.01.2023г. Не са налице данни посочената мярка да е оспорена пред компетентния административен съд, но дори и в този случай обжалването не спира нейното изпълнение – чл. 405 от КТ.

Съдът счита, че жалбоподателят е предоставил възможност, както на Ев. Д., така и на всички останали работници или служители в училището, да се запознаят с Вътрешните правила за работната заплата, като за целта са проведени общи събрание, а самите правила са били на разположение в канцеларията на училището още от деня на тяхното приемане и в целия срок за изпълнение на предписанието. Причините за незапознаване на Ев. Д. с актуализацията на Вътрешните правила за работната заплата не се корени в противоправно бездействие от страна на представляващите 22 СЕУ „Георги Стойков Раковски“, гр. София. Напротив г-жа Д. не се е запознала с тях поради своето отсъствие както на общото събрание, така и в продължение на целия срок, който работодателят е имал, за да изпълни задължителното предписание. Следва да се отбележи, че на работодателя не е указано по какъв начин трябва Ев. Д. да бъде запозната с посочените правила.

Не без значение е и обстоятелството, че г-жа Д., като главен счетоводител е била задължена да изготвя Вътрешни правила за работната заплата, съвместно с директора на училището. От тази гледна точка за съда не остава съмнение, че Д. е запозната с действащите правила преди тяхното изменение. Тя е запозната и с възложената ѝ задача, като част от екип, да изготви актуализация на същите правила, но това е станало в нейно отсъствие поради обективни причини – временната ѝ неработоспособност. Същото обстоятелство е единствената пречка г-жа Д. да се запознае с актуализираните правила, защото е причина да отсъства на проведените на 21.09.2022г. и 27.10.2022г. общи събрания, на които останалите работници и служители са били запознати с актуализираните Вътрешни правила за работната заплата.

Не на последно място следва да се отбележи и че жалбоподателят е положил усилия в изпълнение на процесното задължително предписание, като Вътрешните правила за работната заплата са били на разположение в канцеларията на училището и всеки един от работещите там е имал възможност да се запознае с тях, а г-жа Д. е била и поканена да се запознае с тях с изпратено ѝ чрез ССЕВ писмо от 24.01.2023г., т.е. в рамките на определения срок за изпълнение на задължителното предписание.

Предвид гореизложеното настоящият състав на съда намира, че жалбоподателят не е извършил вмененото му с процесното НП административно нарушение, поради което неправилно и незаконосъобразно е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Ето защо оспорваният акт следва да бъде отменен поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

С оглед изхода на настоящото производство право на разноски има жалбоподателят. В случая не се представят доказателства за реално направени разходи за воденето на настоящото производство, а се претендира да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата (ЗА). Чл. 38 от ЗА предвижда, че адвокатът може

да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие само в посочените в т. 1-3 случаи. По делото не е представен договор за правна помощ, от който да е видно, че такъв е сключен и то именно при условията на чл. 38, ал. 1 от ЗА. Следва да се отбележи и че предвидените в тази разпоредба основания за предоставяне на безплатна адвокатска защита се отнасят само за физически лица, доколкото само те могат да имат право на издръжка, да са материално затруднени лица и да са „роднини, близки или друг юрист“. Ето защо искането на адв. А. за присъждане на възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ съдът намира за неоснователно.

С оглед изхода на настоящия правен спор искането на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение също се явява неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-2300070 от 13.03.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на 22-ро СЕУ „Г.С.Раковски“, ЕИК: 000669379, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____